Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Dodon Viorica
Dosarul nr. 2r-69/25 (2-24148188-02-2r-14012025)

D E C I Z I E

27 ianuarie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Roman Pascari și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de *****
împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2024, prin care s-a respins cererea depusă de *****, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție ca victimă a violenței în familie,
în cauza civilă, la cererea lui *****, în nume propriu, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresoarei *****,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:
La 26 decembrie 2024, ***** a depus în nume propriu, cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor admise de către agresoarei *****.
Prin cererea depusă, a solicitat aplicarea următoarelor măsuri de protecție pe un termen de 3 luni:
- obligarea ***** de a părăsi temporar locuința comună;
- obligarea ***** de a sta departe de la locul aflării lui ***** și a copiilor minori, ***** și *****, la o distanță ce ar asigura securitatea lui și a copiilor minori, dar nu mai puțin de 300 de m, excluzând orice contact vizual cu el și copii minori;
- interzicerea ***** de a vizita locul de trai și locul de muncă a lui *****;
- interzicerea ***** de a contacta pe el și pe copii minori prin telefon, prin corespondență poștală sau în orice alt mod;
- aplixcarea măsurilor de protecție cu monitorizare electronică a agresorului *****.
În motivarea cererii a invocat că, este căsătorit cu*****

A relatat că, recent a aflat de infidelitatea soției, fiind prinsă în flagrant în apartamentul lor comun.

A menționat că, din acel moment, soția a început cu amenințări chiar și de genul că-l v-a otrăvi, fiind alungat din casă, nu-i permite să-și vadă copiii și să petreacă timpul împreună, îi aruncă hainele afară de la balconul apartamentului.

La fel, victima și-a întemeiat cererea pe dispozițiile Codului de procedură civilă.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2024 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de ***** privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie. (f.d. 39-41)

Solicitarea recurentei:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 6 ianuarie 2025, prin intermediul poștei electronice, ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2024, solicitând amiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunţarea unei noi hotărâri de admitere a cererii, cu eliberarea ordonanței provizorii.

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, ***** a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cerere.

A relatat că, prima instanță nu a luat în considerare faptul că, între victimă și agresor pesistă certuri, exprimări cu tonalități ridicate, este alungat în stradă din domiciliul lor comun.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 27 decembrie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 6 ianuarie 2025, prin email. (f.d. 45-47).

Astfel, recursul declarat de *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2024 se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În acord cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul reține că, în baza Convenției nr.1950 din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art.8 cu privire la dreptul la respectarea vieții private şi de familie, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie. Măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăților altora.

Conform art.11 alin.(1) din Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.

În accepțiunea art. 278^3 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislația de prevenire şi combatere a violenței în familie.

Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire şi combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

Prin prisma art. 278^4 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror.

Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Cererea privind aplicarea măsurilor de protecții se depune la instanța judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistență sau de la locul unde a avut loc actul de violență.

Norma cuprinsă la art. 278^5 Cod de procedură civilă reglementează că, *în cererea privind aplicarea măsurilor de protecții se indică circumstanțele actului de violență,*

intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie.

Iar art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă, prevede că declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

În condițiile art. 278[8] Cod de procedură civilă, termenul măsurilor de protecție poate fi prelungit de instanța de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecție sau ca rezultat al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecție, asupra victimei se menține pericolul de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului. La cererea întemeiată a victimei, instanța de judecată poate revoca măsurile de protecție aplicate, asigurându-se că voința victimei este liber exprimată şi că nu a fost supusă presiunilor din partea agresorului.

Conform art.3 alin.(2) din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, subiecţi ai violenţei în familie pot fi:

a) *în condiţia conlocuirii* - persoanele aflate în relaţii de căsătorie, de divorţ, de concubinaj, de tutelă şi curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soţii rudelor, alte persoane întreţinute de acestea;

b) *în condiţia locuirii separate* - persoanele aflate în relaţii de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub tutelă sau curatelă, alte persoane aflate la întreținerea acestora.

Din materialele dosarului rezultă că, petiționarul ***** și *****, sunt soț și soție, conlocuiesc împreună.

Astfel, la 26 decembrie 2024, petiționarul ***** a înaintat în judecată cerere privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie, pe termen de 3 luni.

Ca temei de solicitare a eliberări ordonanței pretinsa victimă a invocat că, urmează a fi preîntîmpinat pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării sale personale și a copiilor săi minori, ținând cont de faptul că, este amenințat de soție că, va fi otrăvit și nu-i permite să-și vadă copii minori.

Astfel, pretinsa victimă consideră că, aceste amenințări pot deveni realitate. Mai mult, soția îi este infidelă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea lui ***** privind aplicarea măsurilor de protecţie ca victimă a violenţei în familie, împotriva acţiunilor potenţialei agresoare *****.

La 6 ianuarie 2025, prin intermediul poștei electronice, ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2024,

solicitând amiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunţarea unei noi hotărâri de admitere a cererii, cu eliberarea ordonanței provizorii.

Raportând la caz prevederile legale evocate supra, Colegiul constată că, instanța de fond corect a reținut toate circumstanțele cauzei și a luat în considerație toate probele prezentate pentru a ajunge la concluzia de a respinge cererea privind emiterea unei ordonanțe de protecție.

În acest sens, Colegiul menționează că, în prezenta speță nu a fost confirmat faptul aplicării violenței fizice sau psihice în privința lui ***** de către presupusa agresoare.

Or, din probatoriul administrat la materialele cauzei nu s-a putut identifica nicio circumstanță, în baza căreia ar putea fi determinată existența și aplicarea violenței fizice și psihice, sau pericolului aplicării violenței.

Se evidențiază că, prin cererea de recurs depusă, s-a invocat dezacordul cu încheierea emisă și că, la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție instanța de fond a dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei.

Colegiul statuează că, instanța de fond a constatat corect circumstanțele cauzei și a stabilit faptul că, pretinsa victima ***** nu a probat riscul real și imediat de violență din partea *****, ce ar pune în pericol viața și sănătatea victmei ***** și copiilor minori, precum și preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra lor, or, s-a stabilit lipsa iminenței unui pericol real în raport cu pretinsele victime ***** și copiii minori, iar simpla invocare a unor pretinse acțiuni de violență verbală/fizică, nu s-au confirmat prin niciun înscris sau altă probă.

Deși, victima ***** pretinde că, este supus violenței psihologice, manifestată prin infidelitate conjugală și frica de a fi otrăvit el și copiii minori, instanța de recurs apreciază corectă concluzia primei instanțe că, aceste aspecte nu s-au stabilit, iar dânsul și copii minori nu se află într-un pericol iminent.

În plus, în declarațiile depuse în instanța de fond, pretinsa victimă/recurent nu a menționat circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate, care ar indica în mod direct la necesitatea aplicării măsurilor de protecție la moment. Or, cererea înaintată are un caracter general, făcându-se referire doar la violența psihologică, care de altfel nu s-a stabilit.

Reieșind din circumstanțele speței, Colegiul consideră întemeiată concluzia instanței de fond precum că, între ***** și ***** există alte neînțelegeri (la moment se află în proces de divorț), aceste circumstanțe urmează a fi soluționate în litigii separate și de către organele competente și nu pot constitui temei de emitere a ordonanței de protecție.

Totodată, remarcă faptul că din actele anexate la cerere nu a s-a dovedit comportamentul violent al *****și nici cuvinte jignitoare din partea ei față de victimă, dimpotrivă, însăși victima este cel care provoacă certuri prin ridicarea tonalității vocii și impunerea poziției sale (fapt demonstrat chiar în ședința de judecată).

De menționat că, scopul eliberării ordonanței de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, în cazul în care acțiunile agresorului prezintă pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntîmpinarea unor

noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei, situație ce la caz nu a fost constatată și confirmată prin careva probe pertinente și concludente în acest sens.

Mai mult, se va puncta că, și în cadrul examinării cererii de recurs, recurentul nu a prezentat anumite probe în vederea confirmării violenței aplicate față de acesta.

Prin urmare, neavând un temei legal de casare a încheierii contestate, Colegiul consideră necesar de a respinge cererea de recurs înaintată.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, încheierea primei instanțe este una întemeiată şi legală, fiind aplicate corect normele de drept material şi procedural, iar motivele invocate de către recurentă sunt lipsite de temei legal, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de *****, reprezentat de avocatul Pavalaii Alexandru.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul Ana Panov

Judecătorii Roman Pascari

Diana Corlăteanu